

Р Е Ш Е Н И Е

№ 78

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 05 май 2011 г.

Административен съд-Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шести април, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

**ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.**

при секретаря **А.М.** и в присъствието на **прокурор Стефанова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д. № 62** по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на **С.С.В.** против решение №897 от 10.01.2011 г. по описа на Районен съд - Перник постановено по н.а.х.д. №922/2010 г. С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №313/10.05.2010 г., издадено от Началник сектор "Пътна полиция" (ПП) при ОД на МВР - Перник, като същото е отменено в частта, с която на **С.С.В. *****, е наложена „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца на основание чл.175, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) (ред. към 27.04.2010 г.) за нарушение по чл. 103, предл. 2 от ЗДвП, и е потвърдено в останалата му част, във връзка с наложените наказания: "глоба" в размер на 250 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП за нарушение разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени основания, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно в частта, с която потвърждава процесното НП. Въз основа на това се иска отмяна на атакувания съдебен акт и решаване на делото по същество, чрез отмяна на обжалваното НП и в потвърдената му част.

Ответникът по жалбата - ОД на МВР- Перник, сектор "ПП", редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, след като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс(АПК), взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Изложените от жалбоподателя доводи за атакуване решението на районния съд не се подкрепят от доказателствата събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност от първата инстанция.

Районен съд - Перник е възприел фактическата обстановка по делото от данните внесени чрез събиране на всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства, като не е допуснал процесуално бездействие в нарушение на разпоредбите на чл. 13 и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН.

Така от фактическа страна е установено, че на 27.04.2010 г. в 10:20 ч., в с. Драгичево, по посока гр. Перник при ограничение на скоростта от 40 км/ч, въведено с пътен знак В26 съгласно правилото на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, жалбоподателката С.В. управлява лек автомобил със скорост от 113 ктп/Б, фиксирана с техническо средство „Трафик радар“ ТК.4 № 029. Вследствие това на В. е съставен акт за установяване на административно нарушение, подписан от нея с възражение относно стойността на регистрираното превишаване, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Пернишкият районен съд е приел от правна страна, че АУАН е съставен от компетентен орган, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателката. Относно НП районния съд е намерил същото за издадено при съществено нарушение на процесуални правила във връзка с наложеното наказание за нарушението по чл. 103 от ЗДвП, поради допуснатата грешка в основанията за налагане на наказанието.

Настоящата инстанция споделя позицията на Районен съд - Перник.

В тази връзка твърденията на жалбоподателката за неправилност на обжалваното решение, поради допуснати от районния съд съществени нарушения на процесуални правила свързани с процеса на доказване са неоснователни.

В хода на съдебното следствие районният съд е събрал достатъчно непротиворечиви доказателства относно нарушението, нарушителя и неговата вина, които е обсъдил поотделно и в съвкупност, като е постановил мотивиран съдебен акт. От друга страна няма ангажирани от жалбоподателката убедителни доказателства, че датата и часът на извършване на нарушението, както и стойността на превишение на скоростта, регистрирани с техническо средство - радарен скоростомер не отговарят на действителността. Жалбоподателката не е доказала твърдението си, че отчетената от радара скорост не е на управлявания от нея автомобил.

Административните нарушения свързани с неспазване правилата за движение и поведението на водачите, свързано с избора на скорост на движение, се установяват чрез използване на технически средства. Процесното нарушение е установено с техническо средство - радарен скоростомер, признат от Закона за измерванията като средство, предназначено за контрол на скоростта на моторните превозни средства. Чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП (ред. към 27.04.2010 г.) указва, че определените от министъра на вътрешните работи служби имат право при изпълнение на функциите си и за установяване на нарушенията по ЗДвП, да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС-во. Използваният в настоящия случай Трафик Радар ТР4, видно от представените по делото доказателства, е средство за измерване от одобрен тип,

преминало и последваща ежегодна проверка за техническа пригодност. От всичко това се следва, че нарушението е установено с признато и позволено от закона, годно средство за измерване. Тук е мястото да се отбележи неправилното тълкуване от процесуалния представител на жалбоподателя на текста на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП. Нормата регламентира два вида средства за установяване на нарушенията по ЗДвП: 1. технически средства (каквото е и използваното в настоящия случай) или 2. системи, записващи посочените данни : дата, час вкл. и регистрационния номер на автомобила. Опитите да се дерогира законовата делегация, дадена на службите за контрол на движението по пътищата, да използват посочените технически средства, с цел именно да се прецизира дейността при установяване на нарушенията по ЗДвП, свързани с превишаване на скоростта, не носят полза нито за нарушителите, нито за останалите участници в движението.

Въпреки твърденията си, жал б о подателят не е представил пред съда доказателства, че това не е скоростта на управлявания от него автомобил. Безспорно е, че стойността на засечената скорост не може да се установи и докаже със свидетелски показания. Поради това и разпечатката на радарния скоростомер, кореспондираща като данни с АУАН и НП, правилно са приети от съда като доказателствени средства, относно съдържащите се в тях факти и данни. Същите са само допълнени от свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля по АУАН. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по с.з. имат доказателствена сила до доказване на противното пред административнонаказващия орган. Такива действия нарушителят не е предприел, нито е представил доказателства в подкрепа на тезата си. Единствено е възразил. В производството пред съда се изключва единствено предварително дадената доказателствена сила на редовно съставения АУАН, но не и годността му като основно доказателствено средство, след извършване на проверка от решаващия състав за неговата законосъобразност и относимост към спора. Затова и съдът в изпълнение на задължението си да дири обективната истина, без да обвързва определени документи с предварително установена доказателствена сила, е събрал необходимите и относими доказателства, за да се произнесе.

По отношение на вината, и твърдяната в жалбата липса и недоказана такава - деянието е извършено виновно, независимо дали е умишлено или непредпазливо. Според чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено от закона за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Деянието следва да е извършено умишлено или непредпазливо, като непредпазливите деяния не се наказват само в случаите, предвидени в закон. Като формата на вина - умишъл или непредпазливост е без значение и нито е отчетена от приложимия закон, нито е изключена от приложението му. В настоящия случай, като водач на МПС С.В., би следвало да познава разпоредбите и забраните на основния закон регламентиращ движението по пътищата - ЗДвП, както и да съобразява своето поведение с неговите правила. Тук от значение е не само обяснението на нарушителя относно вината. Преди всичко от значение за неговите обективни действия, които еднозначно сочат за вина, имайки предвид доказателствата по делото. Твърденията във връзка с вината и нейното липса са опити за откриване на формална пречка за реализиране на ангажираната административна отговорност.

Административен съд - Перник намира, че жал бо подател ката е нарушила виновно забраната на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, с което е осъществила състав на административно нарушение, поради което правилно и законосъобразно е административно санкционирана на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. И това е

безспорно установено в хода на съдебното следствие пред районния съд, подкрепено с убедителни доказателства.

Правилно е и решението на районния съд и в частта му, с която е отменено НП във връзка с неправилно посоченото основание за налагане на наказанието, независимо, че нарушението е прието за безспорно установено от гледна точка на факта на извършване, нарушителя и неговата вина, тъй като правото на защита на наказаното лице е било ограничено.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред касационния съд и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, пороци, които да съставляват касационни основания за отмяна на потвърдителното решение на Районен съд- Перник, не се установиха. Съдебният акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде оставен в сила.

По изложените съображения **Административен съд- Перник**

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №897 от 10.01.2011 г. по описа на Районен съд - Перник постановено по н.а.х.д. №922/2010 г., с което е изменено наказателно постановление №313/10.05.2010 г., издадено от Началник сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР - Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

с

ЧЛЕНОВЕ: /п/